

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce: **M. J.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 16.9.2009 číslo x, **o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 16.9.2009, jímž byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 a § 39 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 30.7.2009 není plně ani částečně invalidní.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí namítal, že jeho zdravotní stav se stále zhoršuje, nemá peníze na živobytí ani na léky, a proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 2.3.2010 uvedla, že při vydávání rozhodnutí vycházela z intencí článku 40 odst. 4 nařízení Rady (EHS) a dále vycházela z posudku lékaře OSSZ v Ostravě ze dne 30.7.2009, podle něhož nebyl žalobce plně ani částečně invalidní.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce posoudila dne 20.5.2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. k 16.9.2009, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byly chronické páteřové potíže při degenerativních změnách na meziobratlových ploténkách. Již v roce 2005 byl popisován na CT výhřez ploténky L5-S1 doleva s lumboischialgiemi až kořenovým syndromem S1 vlevo při těsném páteřovém kanálu. V roce 2008 na CT výhřez ploténky L4-5 bez výraznější funkční páteřové poruchy. V současné době popsán poměrně nepřesně nález dysfunkce bederní páteře s omezením předklonu a úklonu. Žalobce v roce 2005 operaci odmítl a EMG nález z roku 2006 neprokázal kořenovou útlakovou symptomatologii. Funkčně jde o nález až středně závažný. Komise zdravotní postižení hodnotila dle přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kap. XV., odd. F, pol. 2, písm. c) s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti 30% s ohledem na nepřítomnost vyhraněné kořenové útlakové symptomatologie. Žalobce je omezen pro fyzicky náročné práce, zvedání a nošení břemen a ve vynucených polohách, i v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopen vykonávat dělnická zaměstnání, nejlépe obslužného typu při dodržení výše uvedených omezení. U žalobce nebylo zjištěno zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a ani nebylo zjištěno, že by mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžoval obecné životní podmínky.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě 43Cad 150/2007 bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 18.8.2008 byla zamítnuta žaloba žalobce týkající se rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 18.5.2007, jímž byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 16.9.2009.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 16.9.2009 z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě, z obsahu dávkového spisu žalobce a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20.5.2010.

Podle § 43 zák. č. 155/1995 Sb. má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění.

Podle § 44 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Ustanovení § 39 odst. 2 platí

zde obdobně. Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanoví prováděcí předpis.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20.5.2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhl. č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též lékař – neurolog, tedy lékař z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhl. č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce jsou chronické páteřové potíže při degenerativních změnách na meziobratlových ploténkách. Za tohoto stavu

považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle příl. č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění, kap. XV., odd. F, pol. 2, písm. c). Posudková komise v Ostravě postižení žalobce hodnotila 30%. Komise dospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař OSSZ v Ostravě.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20.5.2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také stanovila pracovní omezení, která žalobce má a také uvedla okruh zaměstnání, která je žalobce (při dodržení stanovených pracovních omezení) schopen vykonávat.

Jak výše uvedeno, pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. Soud dospěl k závěru, že u žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyla splněna žádná z podmínek pro přiznání plné invalidity (ale ani částečné invalidity), neboť zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 30% je nižší než 66% (nebo 33%). U žalobce nebylo zjištěno zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a ani nebylo zjištěno, že by mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžoval obecné životní podmínky.

Na základě výše uvedeného proto krajský soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 soudního řádu správního, když vycházel ze skutkového a právního stavu k 16.9.2009 (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů tohoto řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona (ustanovení § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění) nemá.

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť dle ustanovení § 36 odst. 2 náklady spojené s přibráním tlumočníka platí stát.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 9.8.2010

Za správnost vyhotovení:
Věra Šustrová

JUDr. Miroslava Ježoviczová, v.r.
samosoudkyně